

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym w składzie:

Przewodnicząca SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant Sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w Poznaniu Jerzego Woźniaka

po rozpoznaniu w sprawie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do R. S.

z urzędu, kwestii umorzenia postępowania

postanawia

1. na podstawie art. 572 kpk i art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzyć postępowanie,
2. na podstawie art. 632 pk. 2 kpk kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

R. S. karany był wyrokami Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie IV. K. 576/98 za czyny z lipca 1997 roku (wyrok z 25.06.1998), Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III. K. 170/00 za czyny z roku 1999 (wyrok z 25.07.2000r.), Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie IV. K. 169/04 za czyn z grudnia 2003 roku (wyrok z 23.04.2004r.), Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie XXIII. K. 1212/04 za czyn z maja 2004r. (wyrok z dnia 09.12.2004r.), Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie XXIII.K.2243/05 za czyn z kwietnia 2005 roku (wyrok z 18.11.2005r.), Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie III. K. 32/08 za czyn z kwietnia 2005 roku (wyrok z 20.04.2009r.).

W stosunku do skazanego wydany został wyrok łączny z dnia 22.02.2010 roku w sprawie XVI. K. 88/10 Sądu Okręgowego w Poznaniu, zaś przedmiotem analizy Sądu były skazania we wszystkich wymienionych wyżej sprawach.

Następnie R. S. karany był jeszcze dwukrotnie – przez Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III. K. 25/11 za czyn z maja 2010 roku (wyrok z 21.02.2011r.) oraz Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie III K 1052/04 za czyny z czerwca 2014 roku (wyrok z 04.02.2015r.).

W zaistniałej sytuacji stwierdzić należy, iż nie ma możliwości orzeczenia kary łącznej wyrokiem łącznym.

Jak wynika z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów o karze łącznej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 1 lipca 2015r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku R. S. ostatni wyrok zapadł w dniu 4 lutego 2015r., zatem – koniecznym było stosowanie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015r.

Zgodnie z art. 85 kk uprzednio obowiązującym, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Sąd stwierdził iż nie ma możliwości wydania wyroku łącznego – sześć skazań R.

S. było już przedmiotem analizy w sprawie o wydanie wyroku łącznego (XVI. K. 88/10 tutejszego Sądu), zatem ponowne orzekanie w tej kwestii byłoby nieuprawnione jako naruszanie zasady prawomocności rzeczy osądzonej (art.17 par.1 pkt 7 kpk). Dwa ostatnie wyroki, które zapadły, dotyczą czynów popełnionych po zapadnięciu ostatniego z analizowanych wyrokiem łącznym orzeczeń (był to wyrok w sprawie III. K. 32/08 Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu), przy czym czyn w sprawie III. K. 1052/14 Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu popełniony został po zapadnięciu wyroku w sprawie III. K. 25/11 Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.

W tej sytuacji postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego należało umorzyć (pkt 1 części rozstrzygającej).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt. 2 części rozstrzygającej.

SSO Agnieszka Kędzierska